

(1) Kdybyste na chvíli u nás se stavili,
 tak byste nechtěli už nikdy zpět.

Na kraji lesíčka je malá chajdička
 a v ní je slepička jak z růže květ.
 Ta když mi vesele zakdáče,
 srdce mi radostí zaskáče.

(R) Mám slepičku, mám - já jí nasypu sám,
 sluníčko probouzí spáče,
 ona mi vesele /puť, puť, puť, puť/ kokodáče.
 Mám slepičku, mám, když jí nenasypám,
 smutně mi řekne: „kokodák, /ty starej vole/,
 sežer si to sám!“.

(2) Když ji na procházku vedu na provázku,
 aby ji nezlákal ten černej les,
 zastřelím zajíčka a milá slepička
 nese ho v zobáčku jak věrnej pes.
 Nejvíce se bojí kohouta,
 aby ji nezatáhl někam do kouta.

(R) Mám slepičku, mám...

(R) Mám slepičku, mám...